

den sociale indsats. Når regeringen definerer de svageste som hjemløse, misbrugere og psykisk syge, glemmer den grupper som tvangsfjernede børn og voldsramte kvinder.

Satspuljen er allerede de svages penge, og Det Radikale Venstre ønsker at tilføre 25 mio. kr. ekstra til området ud over en omprioritering af satspuljen.

Det Radikale Venstre vil gerne kvittere for, at der kommer fokus på boligområdet i forbindelse med finansloven. Dansk boligpolitik er et sammensurium af komplicerede ordninger og strukturer, som der kan være god grund til at kigge efter i sømmene, og Det Radikale Venstre fremlægger derfor selv et udspil til boligpolitik i efteråret, som vi forhåbentlig kan tale nærmere om i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

På kulturområdet fortsætter regeringen linjen med besparelser. Den tidligere regering gennemførte en satsning på filmområdet, som udløber nu, men vi er bekymrede for, hvordan filmområdet skal udvikle sig fremover. Regeringen skærer i Kulturministeriets bevilling til området, men øger støtten via licensindtægter, og spørgsmålet er i høj grad, hvordan det gavner filmens verden. Det Radikale Venstre vil gerne være med til at finde holdbare løsninger også på dette område, og vi foreslår derfor selv en pulje til nye, spændende initiativer på kulturområdet.

På uddannelsesområdet ønsker regeringen, at det er omprioriteringer, der skal finansiere gildet. Det Radikale Venstre medvirker gerne til omprioriteringer, men man skal kalde tingene for det, de er, og vores kritik går på, at når regeringen siger, at nu er det ungdommens og forskningens finanslov, får man jo det klare indtryk, at regeringen finder nye penge til området. Men det er jo ikke tilfældet, når der bare skal omprioriteres internt på området, så hvorfor ikke kalde tingene ved deres rette navn? Hvorfor udsætter regeringen sig selv for den oplagte kritik, at den oversælger sine budskaber? Det er jo kejserens nye klæder om igen.

Regeringen kan da ikke fortænke os andre i, at når vi nu har hørt gennem flere måneder, hvordan regeringen vil styrke forskningen og gøre mere for ungdommen med denne finanslov, og vi nu ser, hvordan tingene falder ud i praksis – ja, så er det en flad fornemmelse. Afstanden mellem retorik og handling er blevet for stor, og selv ikke regeringens allerdygtigste spindoktor kan klare denne umulige opgave. Det er kortsigtet, og det er uforklarligt, at rege-

ringen virkelig ikke tror, at det bliver gennemskuet.

For Det Radikale Venstre står det soleklart, at Danmark skal leve af viden. Det kræver imidlertid, at der også investeres i viden, og vi indgår gerne i forhandlinger med henblik på at styrke folkeskolen, indgå en flerårsaftale for erhvervs-skolerne, styrke folkeoplysningen og VUC samt styrke forskning og udvikling. I vores eget udspil tilføjer vi området 1 mia. kr. inklusive omprioriteringer, og vi håber på, at regeringen har tilsvarende ambitioner.

Der er et sørgeligt mønster i regeringens måde at hente penge på til sine egne forslag – et mønster, der peger i retning af, at det er det internationale område, der skal holde for, hver gang regeringen søger at indfri sine valgløfter. Desværre bekræfter finansloven dette mønster, og vi kan endnu en gang konstatere, at der er lysår mellem det Venstre, som under Uffe Ellemann-Jensens ledelse havde en høj profil på det internationale område, og Venstre anno 2002, hvor velfærd og valgløfter finansieres af Danmarks internationale engagement.

Kl. 19.25

Igen i år skal ulandene holde for, det samme gælder landene i Central- og Østeuropa, og det sker vel at mærke i en periode, hvor Danmark har overskud på sit samkvem med omverdenen. Tilbage i starten af 1980'erne, hvor dansk økonomi stod dårligt, lykkedes det at prioritere dette område, så vi formåede at opfylde målsætningen om at yde 1 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand.

Regeringen kaldte besparelsen på ulandsbistanden i vinter for midlertidig, men nu får vi indtryk af, hvad »midlertidig« indebærer i regeringens terminologi. Vi hæfter os ved, at ulandsbistanden ikke prisreguleres, og vi hæfter os ved, at der på den såkaldte Mifresta-ramme indregnes øgede udgifter til flygtningeudgifter, og vel at mærke i en situation, hvor udgifter til modtagelse af flygtninge efter regeringens eget udsagn er faldende. Det indebærer alt sammen, at den danske ulandsbistand nu er på 0,9 pct. af bruttonationalindkomsten.

Hvis man bruger den tidligere regerings måde at opgøre tingene på, er man nede på 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten. Regeringen er altså ved at nærme sig FN's målsætning om at yde 0,7 pct., men oppefra vel at mærke, og det betyder, at den finansieringskilde snart løber tør, hvis regeringen sammen med Dansk Folkeparti bliver ved på den måde, medmindre regeringen